

● De Fransman Michel de Bry heeft een Chirothèque opgericht. Hij hoopt er een museum van te maken waar afgietsels zullen te zien zijn van de handen van alle beroemde personen. Michel zal het echter niet laten bij de handen van personen die reeds beroemd zijn, hij zal ook al het nodige doen om tijdig eveneens de handen te laten « afgieten » van personen die op de goede weg zijn om eens beroemd te worden.

● In England heeft men de laatste tijd opgemerkt dat ongeveer 40 procent van de kippeneieren in plaats van een gele dooier een groene dooier hebben. Hieromtrent ondervraagd hebben de geleerden de verbruikers gerustgesteld. De oorzaak blijkt volgens hen niet elders te zoeken dan in het feit dat de Engelse kippen tegenwoordig veel meer groen gebruiken dan vroeger toen zij vooral met graan en maïs werden gevoed.

● Tijdens de jongste examenzittingen in Duitsland kreeg een ondervraagd student het hard te verduren. Hij had namelijk op een desbetreffende vraag geantwoord dat de Oostenwind voor Duitsland een gevaarlijke wind was aangezien deze wind vaak oorzaak is van lichaamsstoringen die tuberculose tot gevolg hebben. De communisten van zijn stadje hadden maar pas dit antwoord vernomen of zij zetten een grote protestbetoging op touw.

● Te Budapest heeft het gerecht veel last om een aanhangig gemaakte kwestie naar behoren op te lossen. De zaak ziet er uit als volgt. De slagers van een stedelijk slachthuis ontdekten in de maag van een pas geslachte koe een gouden horloge en meenden ze te kunnen behouden. Maar op dat ogenblik daagde de man op die de koe aan de slagers toevertrouwde en die beweerde dat hij er recht op had. Tegen deze man verzette zich de veehandelaar die hem de koe verkocht. Ik verkocht u weliswaar de koe, beweerde die, maar niet het horloge. Waarna ten slotte nog de boer zijn recht deed gelden, die betoogde dat het horloge door de koe op zijn weide werd ingeslikt.

● Een geneesheer die zich jaren lang bezig hield met het bestuderen van misdadigers heeft vastgesteld dat het bloed van alle misdadigers ontzettend arm is aan glucose. Deze constatacie heeft hem op de gedachte gebracht aan alle mensen de raad te geven de dieven, die ze 's nachts, zelfs met de revolver in de hand, in hun huis zouden aantreffen, suiker, honig, pralines, fondants, of iets dergelijks aan te bieden, in ieder geval iets waar veel suiker in zit. Ge zult zien, beweert deze dokter, dat zelfs de grootste misdadiger zich daardoor zal laten afbrengen van zijn snode plan om u te bestelen of zelfs te vermoorden.

WOLVERTEM

De kerk van Wolbertem met typische ingang, H. Hart-beeld en rechts het monument der gesneuvelde een hoek van het gemeentehuis. Tussen kerk en gemeentehuis slingert de steenweg naar beneden de richting van Merchtem.

De oude, stoere toren van de kerk van Wolbertem. We zien de typisch gothische ingang.

„D E kerk steeds in den houden », ze Vlaams spreekt Dit spreekwoord ben de inwoners Wolbertem, eeuwen geleden terdaad toegepast. Ze bouwde kerk midden in het dorp en den ze zó, dat ze steeds in den moest blijven : de kerk op een heuvel, ongenaakbaar andere gebouwen, de ho slingert er omheen, en rond hoofdweg deimen de dorps wen uit en verliezen zich in lijke hoeven... Rond deze centrum van Wolbertem dus nog vier andere parochieker Westrode, Impde, Meuseg Rossem. Kan het moelier kerk in 't midden van het d Wolbertem te midden van v rochies. Er zijn veel kleine in ons land die het minde en met minder kerken doen.

Vooreerst een stukje ges nis : de naam Wolbertem z gens sommigen af te leid van het feit dat er eeuwen in de uitgestrekte bossen wolven verblijf hielden. Dat ter zuivere fantasie. Eerder we de naam afleiden van d kische woordvorming V heim, het « heim », heem o plaats van een zekere W

Voor al over de geschiede de kerk wordt ons door s heidkundigen heel wat m bezorgd. Vele delen van de kerk, o.a. de stoere, geblokt dateren uit de 13e eeuw. E taal met zijn dubbele g omlijsting is eveneens z terwijl het koor gebouw rond 1500. Het schip daa werd in de eerste helft va eeuw afgesmeten om plaats ken voor een bredere kerk kerk zelf worden we getroff het mooie hoofdaltaar, de beeldhouwde biechtstoelen al door de imponerende p waarrond het mirakel v Hubertus-jager met het zeer merkwaardige wijze w gebeeld. De hoofdkerk v vertem werd trouwens t aan Sint Hubertus.

Het kostbaarste kunst

Het gemeentehuis met mooie pui.

Het Godshuis, stijlvol, aristokratisch...

— zowel van het geestelijk als van het standpunt van de oudheidkunde uit — is ongetwijfeld de doopvont. Hoe oud moet dit antieke stuk wel niet zijn? Zeker zo oud, zo niet ouder dan de rotsvaste toren. Deze Romaanse doopvont, uit één arduinblok gehouwen, vertoont langs de vier zijden een expressief masker, verbonden met eigenaardig (symbolisch) loofwerk. Het is een kunstgewrocht waarover Wolvertem fier mag gaan, fier ook omdat, geestelijk gezien, eeuwenlang, de vele geslachten van oude families uit deze landelijke ge-

meente, boven deze doopvont gekerstend werden. Kerk, straten en huizen werden in de loop der tijden veranderd, vergroot, verbreed, gesloopt en heropgebouwd..., onder de veilige schutting van de toren bleef echter de doopvont onaangestast, gelijk het geloof van de mensen van Wolvertem onaangestast bleef.

Het gemeentehuis, met zijn pui, beheerst op indrukwekkende wijze het gemeenteplein. Links van het gebouw merken we het monument van de gesneuvelden op.

Veel andere schoonheid moet

men in het rustige centrum niet gaan zoeken: achter de kerk een paar stille straatjes met lage huizekens, beneden de kerk een aloude afspanning, die op haar binnenkoer een eigenaardig houten woonkompleks vertoont. Even buiten de korpskom zien we de ontakelde molen. Het molenhuis, dat met een mechanieke molen uitgerust werd, draagt het jaartal 1748. Van het rad is echter geen spoor meer te vinden. Was er in Wolvertem soms geen enkele oudheidkundige of folklorist die deze oude schoonheid heeft kunnen redden?

Wanneer we de Molenbeek volgen — langs kronkelingen, hog kanadabomen en lage verweerd tronken — ontmoeten we, buiten een stenen kapel zonder stijl of schoonheid, plots een opvallend mooi monument: het Gasthuis Oudmannenhuis. Het moet onaanstonds van het hart: waarom sloopte men rond dit 17e eeuwse herenhuis de zo typische wallen? Waaronder vooral ontsierde men het gedeeltelijk met een moderne annex?

Dit huidige als godshuis dienende gebouw was vroeger een pastorie, gebouwd in 1660 in een zuivere Vlaams-Spaanse stijl. Hier woonde eertijds, 17 jaar lang, pastoor Herman De Munck, witheer en later abt van de Norbertijner abdij van Grimbergen. De nagelaten dachten van deze abt leeft nu nog in Wolvertem voort door de moer en nog druk bezochte kapel in het Bosch, en die toegewijd is aan O. L. Vrouw Behoudenis der krankten. Pastoor De Munck liet in 1695 deze kapel aldaar bouwen. Rond 1658 hing een godvruchtig persoon aan een eikeboom een Mariabeeld. Dagelijks ging hij er bijden, weldra volgden hem andere mensen, want de tijden alstoe waren zeer beroerd: oorlog, strooptochten, bezetting uit het Noorden of uit het Zuiden wisselden mekaar af. Besmettelijke ziekten teisterden de streek. Het volk toog naar Maria, naar Hoog-Eusekel. Pastoor De Munck, een vurig Maria-vereerder, trok zich in deze zaak aan en deed eerst een houten en daarna een stenen kapel bouwen. Ze staat thans vlak bij de autostrade Brussel - Antwerpen, verscholen achter een rij bomen die zorgen voor een atmosfeer van stilte en ingetogenheid.

Wolvertem is een zeer typisch Brabantse gemeente, rustig, vreedzaam, omringd door vier provincies. Geen industrie, neem maar rustige buitenverblijven komen er aantreffen. En in die zal Wolvertem zeker in de toekomst al meer en meer van belang worden.

De predikstoel in zijn geheel.

Een detail van de predikstoel: Sint Hubertus met het hert.